

14th HA National Forum Proceedings

A1-200

โรงพยาบาลคุณธรรม

13 มีนาคม 2556 เวลา 09.00-10.00 น.

ห้อง Grand Diamond

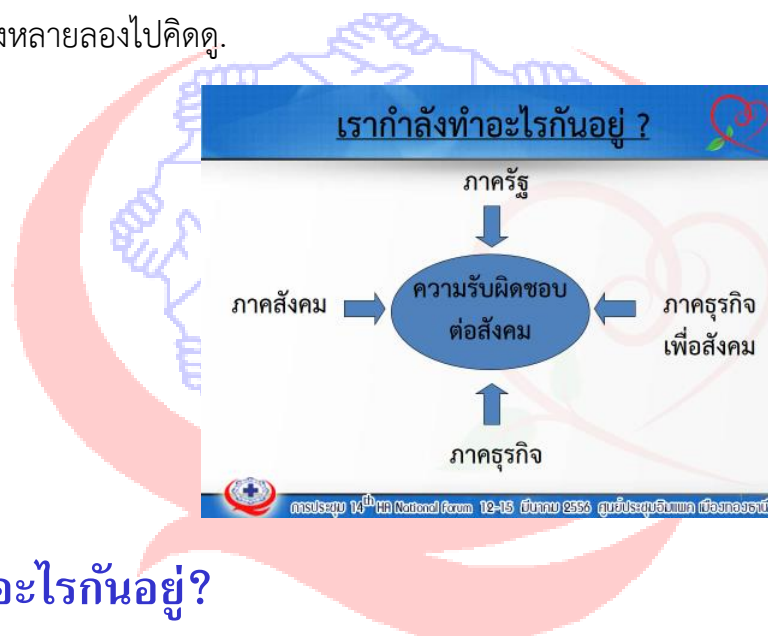
ศ.นพ.เกษม วัฒนชัย องคมนตรี

การอ้างอิง

เกษม วัฒนชัย. “โรงพยาบาลคุณธรรม.” 14th HA National Forum Proceedings.

สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน), www.ha.or.th, 2556.

ขอบคุณท่านผู้อาวุโสในวงการ พี่ๆ น้องๆ ลูกๆ หลานๆ ที่รักทุกคน. เมื่อกี้กระซิบบอกผู้อำนวยการว่าเมื่อตั้งหัวข้อให้ผมนั้น “การเรียนรู้ที่แท้และพอเพียง” แล้วไปอ่าน theme ในปีนี้ ที่จะทำสถานพยาบาลหรือโรงพยาบาลให้เป็นองค์กรที่น่าไว้วางใจได้อย่างไร ก็เลยขออนุญาตเปลี่ยน. จะพูดถึงเรื่องโรงพยาบาลคุณธรรม เราพูดถึงเรื่องคุณภาพจริยธรรมกันมาก, จะลองนำเสนอสิ่งนี้ดู แล้วฝากท่านทั้งหลายลองไปคิดดู.

เรากำลังทำอะไรกันอยู่?

ถ้าเราเอาโรงพยาบาลในโลกนี้มาแบ่งเป็นประเภทอาจแบ่งได้หลายวิธี, ขออนุญาตแบ่งเป็นสี่ประเภท:

- (1) โรงพยาบาลภาครัฐ รัฐเป็นเจ้าของ พวกเราเป็นลูกจ้างของรัฐ.
- (2) โรงพยาบาลที่สังกัดบริษัทธุรกิจเอกชน ก็มีมากขึ้นๆเรื่อยๆ. ทราบว่าปีที่แล้วมีคนต่างชาติมารับการรักษาในโรงพยาบาลชั้นนำของประเทศไทยกว่าล้านคน นำหน้าสิงคโปร์ไปแล้ว. เมื่อสิบกว่าปีก่อนเราอีกฉาสิงคโปร์ สิงคโปร์เป็น medical hub. ตอนนี้สิงคโปร์อาจจะต้องถามว่า เอ ทำไมเมืองไทยนำหน้าไปแล้ว.

เมื่อ 2008 เกิด financial crisis ทั่วโลก, ใต้หวันส่งออกพวก computer parts กับ computer products เป็นส่วนใหญ่ ปรากฏว่าต้อง lay off คน

เยอะแยะเลย. ตอนหลังรัฐบาลได้หันกลับมาทำเรื่องเดียวมากๆ นี่ไม่ได้ เวลาเจ๊งแล้วมันจึงหมด ก็เลยมีนโยบายที่จะ diversify ความเป็นเลิศขึ้นมา 6 ด้านด้วยกัน รวมทั้ง medical hub ด้วย. ตอนนี้ก็ไม่ว่าเขาตั้งเนื้อตั้งตัวได้แค่ไหน, จะแย่งคนไข้จาก รพ.เอกชนของไทยไปได้สักแค่ไหนก็ไม่รู้.

อีกอันหนึ่งที่กำลังจะขึ้นมาก็คือเงินแผ่นดินใหญ่ ในแผน 5 ปีฉบับที่ 12 เขาจะดูแลเรื่องสุขภาพของประชาชนเขา, ในขณะเดียวกันเขาก็กำลังจะสร้าง medical hub ด้วย. ตอนนี้ที่เห็นชัดเจนคือเขามีโรงเรียนแพทย์ที่สอนหกปีเป็นภาษาอังกฤษหมด แล้ว recruit นักเรียนแพทย์จากทั่วโลกไปเรียนกับเขาเยอะมาก. ผมไปที่มหาวิทยาลัยเจ้อเจียงเมื่อสักสองปีที่แล้ว เขาเอานักเรียนแพทย์ไทยที่ไปเรียนแพทย์ที่นั่นมาพบผม. เขาบอกเฉพาะปีหนึ่งถึงปีสี่ มีเด็กไทยไปเรียนโรงเรียนแพทย์ที่นั่นแห่งเดียว 50 กว่าคน. โรงเรียนแพทย์อื่นผมยังไม่มีปัญญาไปดูว่ามีคนไทยไปเรียนแพทย์ที่โน่นเท่าไร.

นี่คือ movement ต่างๆ ก็อยากจะทราบว่าในช่วง 3 ปี 5 ปีที่ผ่านมา medical hub ของไทยขยายเติบโตมากมายน.

(3) โรงพยาบาลเพื่อสังคมโดยตรง บริหารไม่ใช่เชิงธุรกิจ บริหารเป็นเชิงการกุศลเสียมากกว่า ส่วนมากจะเป็นโรงพยาบาลของเครือคริสเตียนบ้าง แคธอลิกบ้าง เพื่อการกุศลจริง. ด้วยความเคารพ น่าสนใจและน่าศรัทธา เอาเฉพาะรัตนโกสินทร์ก็เริ่มมาแต่สมัย ร.3, 4, 5 แล้วก็ตั้งเนื้อตั้งตัวมาตอน ร.6, 7, 8, 9 ค่อนข้างดีทีเดียว แล้วก็เป็นที่พึ่งของสังคมไทยมาโดยตลอด. แต่พอมาเจอการแข่งขันสมัยใหม่ หลาย รพ.ในเครือก็ต้องปิดไปเหมือนกัน หรือไม่ปิดก็กะจ๊อกกะแง็ก ไม่รู้ว่าจะไปได้อีกกี่น้ำ.

(4) ภาครัฐกิจเพื่อสังคม (social enterprise) กำลังขึ้นมา และต่างประเทศจะใช้กันมาก. แม้จะ not-for-profit แต่ก็ต้องใช้วิธีการบริหารจัดการสมัยใหม่เข้ามา คล้ายๆ กับธุรกิจ. ตรงนี้เราจะมีคำใหม่เข้ามาอีกคำหนึ่งซึ่งพวกเราคุ้นเคยกันดีคือ SE- social enterprise คล้ายๆ กับ NGO แต่ใช้มือบริหารเป็นนักธุรกิจเอกชน

แต่ไม่มีใครเป็นผู้ถือหุ้น profit ต่างๆ ลงไปที่ประชาชน จะจนจะยากอะไรก็มารับได้หมด ก็แบ่งกันไปแบ่งกันมา.

SE ก็จะเป็นไม่เฉพาะใน health sector. ในอเมริกากับยุโรปกำลังมองว่าการจะพึ่งโรงพยาบาลรัฐอย่างเดียวก็มีเงื่อนไข มีนโยบาย, การที่จะพึ่งภาคธุรกิจอย่างเดียวบางโรงพยาบาลก็จะกำไรเกินควร ผู้รับบริการก็มีแต่พวกเศรษฐีเท่านั้น, การบริหารแบบให้พระให้เจ้ามาบริหารก็เจ๊ง สู้อีกสองพวกไม่ได้. เพราะฉะนั้นตอนหลังก็เลยมองว่าน่าจะสนับสนุนพวก SE ขึ้นมา. ที่จริงบ้านเรามี รพ.ที่คล้าย SE อยู่แล้วแต่ไม่ได้เรียกว่า SE.

ที่จริงด้านอื่นจะเยอะ ด้านสิ่งแวดล้อมจะเยอะมาก ตั้งบริษัทขึ้นมา ไม่มีใครถือหุ้น profit ต่างๆ โยนเข้าสู่ public interest หมด. อยากจะเชิญชวนพวกเราศึกษาเรื่องนี้ดู. วันก่อนไปงานแต่งงาน ไปสัมภาษณ์เจ้าบ่าวซึ่งกำลังศึกษาปริญญาเอกเรื่อง SE ในอังกฤษ. รัฐบาลอังกฤษตั้งกรมขึ้นมารับมือเรื่องนี้โดยเฉพาะ เป็นกรมเพื่อส่งเสริมการบริการประชาชนโดยบริหารเชิงธุรกิจ ตรงนี้ผมว่าน่าสนใจมาก.

ความรับผิดชอบต่อสังคม

องค์กรที่ท่านสังกัดอยู่ พอลงอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง, แต่สุดท้ายทุกกลุ่มต้องรับผิดชอบต่อสังคม (social responsibility) ทั้งนั้น ไม่อย่างนั้นสังคมจะอยู่ไม่ได้ บิดเบี้ยว เสียสูญแน่นอน.

ภาครัฐ (Public Sector)

ภาครัฐ – Public Sector

- ยึดประโยชน์ของประชาชนและความมั่นคงของประเทศไทย
- หลักนิติธรรมและความเที่ยงธรรม
- มาตรการพิเศษสำหรับ
 - (1) เด็กและเยาวชน (2) ผู้พิการ (3) ผู้สูงอายุ
 - (4) ผู้ด้อยโอกาส (5) ผู้พลัดพราก
- รับใช้ประชาชน - รับใช้บ้านเมือง

(1) ต้องยึดประโยชน์ของประชาชนและความมั่นคงของประเทศชาติเป็นหลัก. ในโรงพยาบาลเล็กๆ ชายขอบชายแดน ไม่มีเอกชนไปลงทุนเพราะประชาชนจนเหลือเกิน ธุรกิจอยู่ไม่ได้ ก็มีแต่โรงพยาบาลของรัฐที่จะต้องไปดูแล. เห็นใจพวกหมอพยาบาลที่ทำงานแถวนั้น เหนื่อยจริงๆ ไหนจะต้องดูแลประชาชนซึ่งพูดกันไม่ค่อยรู้เรื่อง เพราะว่าคนละภาษาหรือคนละระดับความรู้, โรคภัยไข้เจ็บก็รุนแรง เพราะพื้นฐานทาง nutrition ก็ไม่ค่อยมี ไม่เหมือนคนที่อยู่ในเมือง เศรษฐกิจดี กินข้าวสามมื้อสี่มื้อห้ามื้อ. แล้วยังเรื่องความมั่นคงของประเทศอีก คนไข้ที่มาจากเขตโน้นเข้ามาเขตนี้ ไม่มีตัวเลขที่เป็นตัวคูณที่จะไปคิดงบประมาณ ต้องหาทางเยียวยา

กัน. เห็นใจพวกหมอพยาบาลที่อยู่แถวนั้นจริงๆ อยากให้พวกเราถ้ามีเวลาวางไปเยี่ยมเยียนให้กำลังใจเขาบ้าง. แต่ก็ต้องทำ ประเทศเราถ้าไม่มีโรงพยาบาลลักษณะพวกนั้น มันก็อยู่ไม่ได้อยู่ดี. ถ้าพูดถึงประโยชน์ต่อประชาชนแล้วเราบอกว่าอยู่ที่โรงพยาบาลรัฐ อยู่ที่จังหวัดโน้นจังหวัดนี้ อำเภอโน้นอำเภอนี้ อันนี้เข้าใจง่าย. แต่ถ้าเป็นจังหวัดชายแดน มันพูดถึงเรื่องความมั่นคงของประเทศด้วย ซึ่งเราฟังแล้วจะขัดหู แต่เป็นเรื่องจริง.

(2) หลักนิติธรรมและความเที่ยงธรรม.

(3) มาตรการพิเศษสำหรับเด็กและเยาวชน ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พลัดพราก ซึ่งเป็นผู้ที่เราต้องดูแล. พวกนี้เราต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ. ที่จริงเราก็ทำกันมาแล้ว แต่ไม่ได้สรุปมาเป็นแนวคิดที่ชัดเจน. ถ้าไปเปิดดูข้อตกลงเบื้องต้นของการเปิดประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะทางด้าน social welfare จะมีหลายบทที่พูดถึงการบริการสังคมรวมทั้งการบริการสุขภาพต้องนึกถึงคนอีกสี่กลุ่มคือ เด็กและเยาวชน ผู้หญิง ผู้พิการ ผู้สูงอายุ. สำหรับในประเทศไทยเราไม่มี gender discrimination ที่จะทำให้เกิดปัญหาใหญ่ จึงไม่ได้ใส่เข้ามา. แต่ในเมืองไทยมีเรื่องผู้ด้อยโอกาสเป็นเรื่องใหญ่มาก เช่น คนในสลัม คนงานก่อสร้าง ลูกหลานของเขา. ส่วนผู้พลัดพรากคือผู้ที่อาจจะทำผิดทำพลาดไปในชีวิต จากที่เคยกินดีอยู่ดี อาจจะลงมาสักช่วงหนึ่งที่ไม่พอกินไม่พอใช้ ก็ต้องดูแลเหมือนกัน. จึงใส่

ตรงนี้เข้ามา ต่างจาก ASEAN agreement นิดหน่อย แต่แนวคิดก็ตรงกันว่าเราจะดูแลเขาเป็นพิเศษอย่างไร.

(4) **รับใช้ประชาชน รับใช้บ้านเมือง.** คนที่ทำงานในภาครัฐต้องมีสำนึกว่าเมื่อตัดสินใจมาเดินเส้นทางนี้แล้ว ขอให้มีความสุขและความภาคภูมิใจกับการรับใช้ประชาชนและรับใช้บ้านเมือง. ที่พูดอย่างนี้มีได้หมายความว่าอีกสามภาคส่วนจะมิได้รับใช้ประชาชน รับใช้บ้านเมือง, เขารับใช้ แต่ก็มีข้อจำกัดในระบบของเขา, ส่วนพวกเรามารับใช้บ้านเมืองในภาครัฐ เราน่าจะสร้างความสุขและความภาคภูมิใจ, มิฉะนั้นก็จะนั่งอิจฉาตาร้อนอยู่ตลอดเวลาว่าเพื่อนเราจบรุ่นเดียวกัน ตอนนี้ไปอยู่ภาคเอกชนได้รับเดือนละล้านสองล้านสามล้านสี่ล้าน, ของเราได้เดือนละสองสามหมื่น สี่หมื่น น้อยเต็มที. ตรงนี้ต้องยอมรับในระบบเพราะเราเลือกทางชีวิต และต้องหาความสุขจากในระบบ อย่าหาความสุขในในระบบจากการเปรียบเทียบ. มนุษย์ชอบเปรียบเทียบ ถ้าเปรียบเทียบแล้วมีความสุข เปรียบเทียบไปเถอะ, แต่ถ้าเปรียบเทียบแล้วมีความทุกข์ เกิดความขัดแย้ง อย่าไปเปรียบเทียบ ไปทำเรื่องอื่นดีกว่า.

ภาคธุรกิจ (Business Sector)

ภาคธุรกิจ – Business Sector

1. เป้าหมายเพื่อทำกำไรและธุรกิจมั่นคง
2. ต้องแข่งขันสูง – ต้องรับผิดชอบธุรกิจ
3. มีการกำกับเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม
4. มีจรรยาบรรณและรับผิดชอบต่อสังคม

การประชุม 14th HA National Forum 12-15 มีนาคม 2556 ศูนย์ประชุมอิมแพ็คฟอรัม เมืองทองธานี

(1) **เป้าหมายเพื่อทำกำไรและธุรกิจมั่นคง.** ถ้าบอกว่าเป็นเจ้าของแล้วผมไม่ต้องการกำไร ต้องการขาดทุน อันนั้นไม่ใช่ ไม่ได้อยู่ในคำจำกัดความของ business enterprise, เพราะ business enterprise ต้องมีเจ้าของ ต้องมีผู้ถือหุ้น

ต้องปันผลกำไรให้กับผู้ถือหุ้น. จะมีน้อยมากที่ผู้ถือหุ้นบอกว่าผมจะสร้างโรงพยาบาลให้เป็นโรงพยาบาลเพื่อสังคม อันนั้นจะตกไปอยู่ในอีกประเภทหนึ่ง เป็นธุรกิจเอกชน not-for-profit เพื่อสังคม.

ตรงนี้มี ethical dilemma, ตอนนั้นกรรมการตลาดหุ้นไทยเคยคิดกันมากกว่าจะเอา รพ.เอกชนเข้าตลาดหุ้นดีไหม? เป็นคำถามใหญ่มาก เพราะเมื่อเข้าตลาดหุ้นแล้วมันก็เป็น public company เปิดโอกาสให้คนมาแย่งกันถือหุ้น มาเป็นผู้บริหาร ก็เกิดขึ้นแน่นอน สุดท้ายก็เจาะเข้าไปได้ ตอนนี้มีโรงพยาบาลเอกชนที่อยู่ทั้งในตลาดหุ้นและไม่อยู่ในตลาดหุ้น, จะเป็นปมเด่นปมด้อยก็ลองไปศึกษากันดู. แต่โดยธรรมชาติไม่ว่าจะเข้าตลาดหุ้นหรือไม่ ก็ต้องทำกำไรเพื่อความมั่นคงทางธุรกิจและเพื่อประโยชน์ของผู้ถือหุ้น อันนี้เป็นธรรมชาติ.

(2) ต้องแข่งขันสูง ต้องรับผิดชอบธุรกิจ.

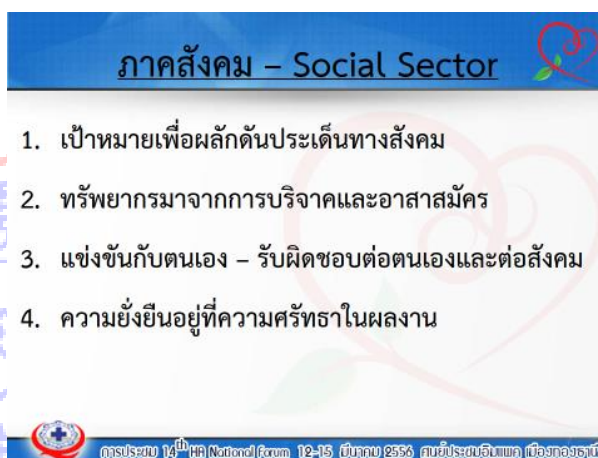
(3) มีการกำกับเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม. การที่จะกำหนด price, กำหนด wage ถ้าให้เป็นอิสระของเจ้าของโรงพยาบาลเอกชน ก็จะไม่มีส่วนที่อยู่ในกรอบที่ของความเป็นเหตุเป็นผล ก็จะเป็นอันตราย. เรื่อง regulator จึงมีความสำคัญมาก. ในอเมริกาซึ่งยกเรื่องเสรีนิยมในการลงทุน จึงต้องมีกฎหมายและองค์กรกำกับเยอะแยะเพื่อถ่วงดุลให้คนที่ลงทุนมีกำไรสมกับที่เขาลงทุน แต่ก็ไม่มากเกินไปกว่าที่จะไปกระทบกับผู้ที่มาใช้บริการมากเกินไป จนกระทั่งเกินเหตุเกินผลไป.

(4) มีจรรยาบรรณและรับผิดชอบต่อสังคม. ถึงแม้จะมีกฎหมาย มีองค์กรกำกับ แต่บางทีก็มีการหลุดลอดช่องโหว่ของกฎหมายได้ หลุดลอดช่องโหว่ของการกำกับได้. อีกอันหนึ่งที่ทำกันมาคือให้ผู้ดำเนินกิจการมีจรรยาบรรณและมีความรับผิดชอบต่อสังคม. เรื่อง professional ethics และเรื่อง CSR (corporate social responsibility) ก็ต้องตามมา. ตรงนั้นอยู่ในเงื่อนไขของระบบ ISO และระบบคุณภาพต่างๆ.

เมื่อสองพันปีก่อนนักปราชญ์ชาวกรีกเคยพูดว่า “คนดีไม่มีกฎหมายก็อยู่กันอย่างสงบสุข คนชั่วถึงมีกฎหมายก็พยายามหาช่องโหว่ของกฎหมายเพื่อจะทำชั่ว.”

อันนั้นเป็นเรื่องเมื่อสองพันปีที่แล้ว ปัจจุบันมันต้องสมดุลกันทั้งการมีกฎหมายและการส่งเสริมคุณธรรม ซึ่งมีประโยชน์ทั้งคู่ เรามาช่วยกัน. ประเทศไทยกำลังอยู่ใน dilemma มาก เราไม่เคยคุ้นกับการที่มีศาลประเภทต่างๆ เยอะแยะ มี regulator มากมาย ตอนนี้เข้ามาหมดแล้ว เราจะหาสมดุลตรงนี้อย่างไร.

ภาคสังคม (Social Sector)

- (1) เป้าหมายเพื่อผลักดันประเด็นทางสังคม
- (2) ทรัพยากรมาจากการบริจาคและอาสาสมัคร
- (3) แข่งขันกับตนเอง รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- (4) ความยั่งยืนอยู่ที่ศรัทธาในผลงาน

ในประเทศไทยอาจจะมี, พวกเราหลายคนเคยไปดูงานที่โรงพยาบาลฉือจี้ในไต้หวัน ก็จะเข้าลักษณะนี้ เป็นโรงพยาบาลเพื่อสังคมโดยตรง แต่ว่าวางอยู่บนฐานของพรหมวิหารธรรมสูงมาก. เขาจะเน้นพรหมวิหารธรรม เพื่อกำกับวิธีคิด กำกับจิตใจของคนทีปฏิบัติงาน. ทรัพยากรของเขาได้จากการบริจาคเป็นส่วนใหญ่ แล้วก็ส่วนสำคัญมาจากอาสาสมัคร ใครก็ได้อาสาสมัครเข้าไปทำงานในโรงพยาบาล ไปช่วยเก็บขยะในโรงพยาบาล ไปช่วยทำงานอะไรก็ได้. เรื่องอาสาสมัครเขาทำไปค่อนข้างได้ผลดี แต่ที่เน้นตลอดเวลาคือเข้าต้องดูแลตนเองและรับผิดชอบต่อสังคม.

ภาคธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise)

ภาคธุรกิจเพื่อสังคม – Social Enterprise

1. เป้าหมายเพื่อผลักดันประเด็นทางสังคมและ
ประโยชน์สาธารณะ
2. ดำเนินงานแบบภาคธุรกิจ
3. ต้องมีทั้งระบบสนับสนุนและระบบกำกับ
4. ต้องมีอุดมการณ์แน่วแน่

- (1) เป้าหมายเพื่อผลักดันประเด็นทางสังคมและประโยชน์สาธารณะ ด้าน
การศึกษา ด้านศาสนา ด้านสาธารณสุข การดูแลผู้ป่วย สิ่งแวดล้อม เป็นต้น
- (2) ดำเนินงานแบบภาคธุรกิจ
- (3) ต้องมีทั้งระบบสนับสนุนและระบบกำกับ
- (4) ต้องมีอุดมการณ์แน่วแน่

ในอังกฤษมีกรณีขึ้นมากำกับ มีงบประมาณสนับสนุน. สมมติว่าพวกเราใน
ห้องนี้อยากจะทำงานเกี่ยวกับขยะในชุมชน ไปขอจดทะเบียน เขาก็จะบอกว่าในสาม
ปีห้าปีแรก ต้องการให้รัฐบาลช่วยงบประมาณเท่าไร แล้วเธอจะต้องตั้งตัวได้นะ
อะไรต่อมิอะไรก็ว่ากันไป. หลักก็คือไม่มี initial investor มาลงทุนให้ ยกเว้นจะมี
คนใจบุญมาทุ่มเงินให้ อย่าง Bill Gates. เรื่อง initial investment ในองค์กรแบบนี้
จะเหนียวหน้อย แต่เชื่อว่าในอนาคตน่าจะดี.

Bill Gates สอบเข้า Harvard ได้ หัวดี ไปเรียนอยู่สักปีสองปีบอกว่าอาจารย์
สอนอะไรก็ไม่รู้ ไม่ได้เรื่อง จึงลาออกไปคิดไปค้น ไปทำมาหากิจตัวเองจนกระทั่ง
ร่ำรวย. สุดท้าย Harvard ก็ต้องให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์. วันที่เขาไปรับปริญญา
เกิตติมศักดิ์ มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้เขาพูดกับอาจารย์และนักศึกษาอื่นใน
Harvard. เขาพูดทำนองว่า “เสียดายที่ Harvard อาจารย์ก็โคตรเก่งในโลก

นักศึกษาที่โคตรเก่งในโลก แต่ยังไม่เห็นว่ามหาวิทยาลัยทำประโยชน์อะไรแก่
มนุษยชาติที่เป็นเรื่องเป็นราว.” ก็ไม่รู้ว่าเขาเอาгимศักดิ์ศรีหรือเปล่า แต่ผมว่าแสบ
ที่สุด และกระตือรือร้นคุณธรรมมากที่สุดสำหรับนักวิชาการระดับโลก. ผมอดไม่ได้ที่
จะถามมหาวิทยาลัยเด่นๆ top 5 ในประเทศไทย ว่ามหาวิทยาลัยทำอะไรให้กับ
สังคมบ้าง คงทำเยอะ ลองไปตอบตนเองให้ได้ ต้องตอบตนเองให้ได้.

อุดมการณ์เป็นเรื่องใหญ่มาก ทำงานไม่ว่าใน sector ไหน แม้แต่ใน private
for-profit ก็ต้องมีอุดมการณ์ โลกจึงจะมีความสุข มีความเจริญรุ่งเรืองได้. ใน
เรื่อง SE หลายประเทศให้การลงทุนเบื้องต้นด้วย หลายประเทศให้ tax incentive
มากๆ มีการประกาศยกย่องเพื่อให้ระบบนี้หมุนไปได้.

เราอยู่ในสถานการณ์ใด

สถานการณ์ที่ 1 ทุกภาคส่วนล้วนอยู่ในยุคสมัยที่เปลี่ยนเร็วและเปราะบาง

เราอยู่ในสถานการณ์ใด ?

สถานการณ์ที่ 1

“ทุกภาคส่วนล้วนอยู่ในยุคสมัยที่เปลี่ยนเร็วและเปราะบาง”

(1) ความรู้ – เทคโนโลยี – นวัตกรรม – ผลิตภัณฑ์และบริการ →
ใหม่มาเร็ว – เก่าก็ไปเร็ว

(2) ความซับซ้อนของทุกประเด็นสังคม – เศรษฐกิจ – การเมืองและ
คุณธรรม → เกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกัน

(3) พรหมแดนอยู่ที่ไหน? (พรหมแดนประเทศ – วัฒนธรรม – ภาษา –
ธุรกิจ – การเมืองและความมั่นคง)

การประชุม 14th HA National Forum 12-15 มีนาคม 2556 ศูนย์ประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี

(1) ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม ผลิตภัณฑ์และบริการ -> ใหม่มาเร็ว เก่า
ก็ไปเร็ว. หมอที่อยู่ในโรงพยาบาลอายุห้าสิบหกสิบ ต้องเตือนตัวเองว่าวิทยาการ
สมัยใหม่ เรารู้แค่ไหน. พออายุหกสิบเจ็ดสิบ ต้องปลดเกษียณตัวเองจากการดูแล
คนไข้. ยกเว้นไปอยู่ในที่ก้นดาร์ ในที่ underprivilege ไม่มีหมอรุ่นใหม่เลย ไม่มี
scope โฉนนี้ ก็ทำไปเถอะ ไม่มีคนอื่นทำอีกแล้ว. แต่ถ้าไปอยู่ในที่มีคนอื่นซึ่งเขา
ดีกว่าเรา เก่งกว่าเรา อาจจะต้องถอย หรือว่าเราจะพัฒนาตนเองดีกว่ากันไป.

พยาบาลก็เช่นกัน. เร็วมากนะครับ medical knowledge, medical technology,

medical innovation, ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ, บริการใหม่ๆ ใหม่ก็มาเร็ว เก่าก็ไปเร็ว เราต้องยอมรับ. แต่ละประเทศต้องถามตัวเองว่าเราจะเป็นผู้ผลิตหรือเป็นผู้ซื้อความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม. ประเทศที่ปรับตรงนี้ได้เร็วและไปเร็วจะได้เปรียบมาก. ทั้งสามอันนี้ ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม มันจะผ่านกระบวนการสองกระบวนการ คือการศึกษาและการวิจัย (education & research). ประเทศไหนถ้าคุณภาพของการศึกษาห่วยแตก ก็เป็นอันที่เชื่อได้เลยว่ามันกำลังถอยหลัง, ประเทศไหนซึ่งลงทุนทางด้านวิจัยน้อยกว่าประเทศอื่นก็เชื่อได้เลยว่าความสามารถในการแข่งขันจะสู้เขาไม่ได้ ทำอะไรก็แพงกว่าคนอื่น ทำอะไรเองก็ไม่เป็น ต้องไปซื้อสิ่งที่คนอื่นเขาคิดมาแล้ว. อันนี้เป็นเรื่องที่ตรงไปตรงมา ไม่มีอะไรลับซับซ้อน

เมื่อ ค.ศ.1978 จีนเปิดประเทศ ตอนนั้นคุณภาพการศึกษาห่วยแตก การวิจัยก็ไม่มี ตั้งเสียผิงให้นโยบายว่าต้องทุ่มสองอย่างคือ education & research. ปีที่แล้วประเทศจีนจด patent มากกว่าอเมริกาเป็นครั้งแรก เป็นอันดับหนึ่งของโลก. ปีก่อนสอบ ONET โลก 50 กว่าประเทศ เอาเด็กอายุ 15 ปีทั่วโลกมาสอบแข่งกัน สามวิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ อ่านแล้วเข้าใจ เด็กเชียงใหม่คะแนนเฉลี่ยทั้งกลุ่มเป็นที่หนึ่ง แล้วหนึ่งในสิบอยู่ทาง East Asia ยกเว้น Finland โผล่เข้ามา ซึ่งเป็นเรื่องน่าตกใจ เพราะพวก OECD เข้าเคयरองหนึ่งในสิบ ตอนนั้นเขาถอยร่นไป. ของไทยเราอยู่ที่ 40 กว่าใน 50 กว่า, เราไปถามตัวเองว่าเราจะสู้เขาได้บ้าง.

(2) **ความล้นซับซ้อนของทุกระดับสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และ คุณธรรม** -> เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน. ไม่มี sector ไหนสามารถแยกส่วนไปยื่นโดดเดี่ยวอยู่ได้ และบอกว่าฉันจะไม่โดนโคลนทางการเมืองมาเปื้อน เพราะฉันจะไม่เกี่ยวกับการเมือง. ฉันจะไม่ยุ่งเรื่องเศรษฐกิจเพราะฉันทำธุรกิจการกุศล ไม่ใช่รับธุรกิจก็มาโดน มามีผลกระทบจนได้. คือทุกอย่างมันถึงกันหมด รวมทั้งด้าน คุณธรรมด้วย ต้องยอมรับ ต้องศึกษาให้เข้าใจ.

(3) **พรมแดนอยู่ที่ไหน** (พรมแดนประเทศ วัฒนธรรม ภาษา ธุรกิจ การเมือง และความมั่นคง). พรมแดนประเทศตอนนี้มีอยู่และเป็นเหตุปัจจัยให้ทะเลาะกัน ระหว่างประเทศมากที่สุด. ขณะนี้เรามี 180-190 กว่าประเทศ แบ่งกันยับย่อยเลย

ประเทศเล็กประเทศน้อยเกิดขึ้นอยู่เรื่อย. เมื่อมีประเทศก็ต้องมีพรมแดน เมื่อมีพรมแดนก็ต้องมีข้อตกลงกัน ถ้าไม่ได้ก็ต้องทะเลากันเพราะมันเป็นศักดิ์ศรีของประเทศ. ประเทศเราก็จะอยู่ในปัจจัยนี้.

พรมแดนวัฒนธรรมไม่มีไปนานแล้ว วัฒนธรรมมันไหลไปไหลมา. พรมแดนภาษายังน่าเสียดาย เรากำลังเสียดายภาษาไทยว่าจะเป็นอย่างไรต่อไป. โดยเฉพาะ digital technology ทำให้พรมแดนภาษาน้อยลงไปเรื่อย. พรมแดนธุรกิจยิ่งแล้วเลย เรามี multinational เยอะแยะไปหมด. พรมแดนการเมืองไม่รู้เหมือนกัน. พรมแดนทางความมั่นคง มันคาบเกี่ยวกันหมด.

แนวโน้มโลก 2030

อนาคตเป็นอย่างไร?	
<u>*แนวโน้มโลก 2030 (2573)</u> 1. ขนาดเศรษฐกิจของจีนใหญ่กว่าสหรัฐอเมริกา 2. ประชากรของญี่ปุ่นและยุโรปลดลงเรื่อยๆ 3. ระเบียบโลกไม่มั่นคง – ความขัดแย้งเกิดขึ้นทั่วโลก *National Intelligence Council (US) 2012	4. คนชั้นกลางในโลก 3 พันล้าน (จีน – อินเดีย) → มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจและสังคมโลก 5. ประชากรล้นโลก (~ 8 พันล้าน) + บรรยากาศโลก สุดโหด → คนครึ่งโลกจะขาดน้ำจืด → แย่งน้ำ / แย่งอาหาร ↓ โลกสองชั่ว (ชั่วเกินและชั่วขาด)

ภายใต้สถานการณ์อันนี้ และแนวโน้มอย่างนี้ เราคงต้องติดตาม. อันนี้มาจาก National Intelligence Council ของสหรัฐเมื่อปีที่แล้ว. เขาสรุปไว้อย่างนี้อาจจะสรุปลำเอียง เวลาอ่านต้องเข้าใจว่ามันเป็น NIC ของสหรัฐ ลองดูว่าเขามองโลกในอนาคตเป็นอย่างไร “แนวโน้มโลก 2030.”

- (1) ขนาดเศรษฐกิจของจีนใหญ่กว่าสหรัฐอเมริกาอีกภายในไม่กี่ปี.
- (2) ประชากรของยุโรปและญี่ปุ่นจะลดลงเรื่อยๆ.

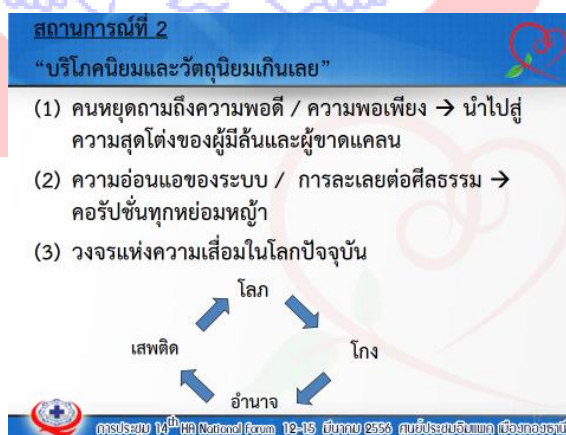
(3) ระเบียบโลกไม่มั่นคง, สมัยเมื่อศตวรรษที่ 20 อเมริกาสั่งอะไรทุกประเทศก็ทำตาม แต่ต่อไปจะไม่มีใครไม่ได้ง่ายๆ. ความขัดแย้งเกิดขึ้นทั่วโลก, การลงทุนเรื่องกองทัพบอกมากขึ้น.

(4) คนชั้นกลางในโลกจะขึ้นไปถึง 3 พันล้าน (จีนและอินเดีย). พวกธุรกิจ low cost airway, medium cost airway จะดีขึ้นแน่นอน, พวก high cost คงไม่ค่อยฟูฟ่าเท่าไร. มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจและสังคมโลก.

(5) ประชากรล้นโลก, บรรยากาศโลกจะเกิด national disaster สู้โด่ง, น้ำล้นน้ำขาด. คนครึ่งโลกจะขาดน้ำจืด จะเกิดการแย่งน้ำแย่งอาหารกัน.

เดิมเคยโลกสองขั้วคือขั้วประชาธิปไตยกับขั้วคอมมิวนิสต์, ต่อไปนี้จะเป็นขั้วขาดและขั้วเกิน. อันนี้น่าสนใจ ตรงนี้ถ้าเรามาดู healthcare delivery ของไทย ดูการรักษา มันจะเป็นขั้วขาดขั้วเกินจริงๆ, HA จะทำอย่างไร.

สถานการณ์ที่ 2 “บริโภคนิยมและวัตถุนิยมเกินเลย”

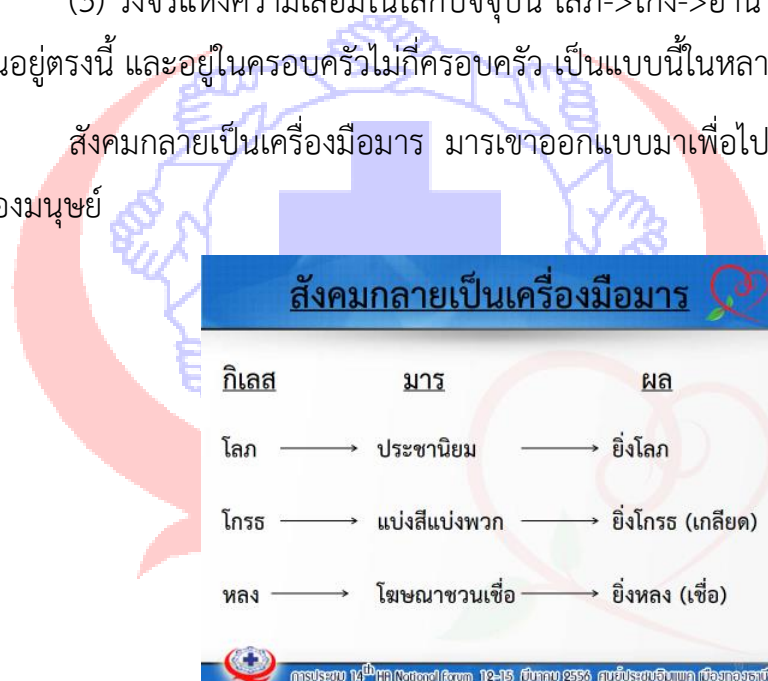
(1) คนจะหยุดถามถึงความพอดี ความพอเพียง จะนำไปสู่ความสุดโต่งของผู้มีล้นและผู้ขาดแคลน เพราะทรัพยากรก็มีเท่านั้นแล้วต้องมาเฉลี่ย. คน 20 คนแรกที่รวยที่สุดและมีอำนาจมากที่สุดก็ดึงไปสู่กลุ่มของตัวเองมากขึ้นๆเรื่อยๆ แล้วจะไปเหลือให้คน 20% ข้างล่างเท่าไร. เมื่อไม่กี่ปีก่อนสภาพัฒน์เคยให้ตัวเลขว่าคนรวยที่สุด 20% แรกครองทรัพย์สิน 56% ของประเทศ ส่วนคน 20% ข้างล่างจำนวนเท่ากัน ครองทรัพย์สิน 3.6% มันต่างกันมาก. จะเห็นชัดว่าประเทศไทยเจอสิ่งนี้อยู่

ตลอดเวลา. บางทีเราก็กถามเหตุผลไม่ค่อยได้ ในเมื่อเรามีคนไม่มีกินเต็มไปหมด เราเจอคน homeless เต็มไปหมด แต่กรรมการขนส่งทางบกก็ประมูลป้ายรถ ป้ายหนึ่งราคาเป็นล้านเป็นแสน. เราไม่รู้เหมือนกันว่าอะไรคือ rationality ของ phenomenon เหล่านี้ในประเทศเรา.

(2) ความอ่อนแอของระบบ การละเลยต่อศีลธรรม -> คอร์รัปชันทุกหย่อมหญ้า. อันนี้ท่านไปอ่านดูได้ในสื่อมวลชนทุกประเภท.

(3) วงจรแห่งความเชื่อในโลกปัจจุบัน โลก->โกง->อำนาจ->เสพติด->โลภวนอยู่ตรงนี้ และอยู่ในครอบครัวยุคใหม่ก็ครอบครัวยุคใหม่ เป็นแบบนี้ในหลายประเทศ.

สังคมกลายเป็นเครื่องมือมาร มารเขาออกแบบมาเพื่อไปกระตุ้นต่อมกิเลสของมนุษย์

ขณะนี้ IMF เป็นห่วงคือรัฐบาลของอเมริกา ญี่ปุ่น ยุโรป กำลังพิมพ์แบงค์กันใหญ่. เมื่อประชานิยมก็ทำให้ขาดดุล เมื่อขาดดุลมากๆ ก็ใช้จ่ายไม่ได้ในสิ่งจำเป็นในปีต่อไป ก็พิมพ์แบงค์ ทำให้ค่าของเงินของตัวเองลดต่ำลง ก็ส่งออกได้มากขึ้น. ถึงจุดหนึ่งค่าของเงินจะตกปรวดแล้วยังไม่อยู่ เพราะไม่มี economic backup อะไร. IMF กำลังเป็นห่วงมากกว่าจะเกิด financial instability ของโลก, น่ากลัวมาก

มารตัวที่สอง คือการสร้างสีแบ่งพวก สร้างความเกลียด จะเกิดความรุนแรง.

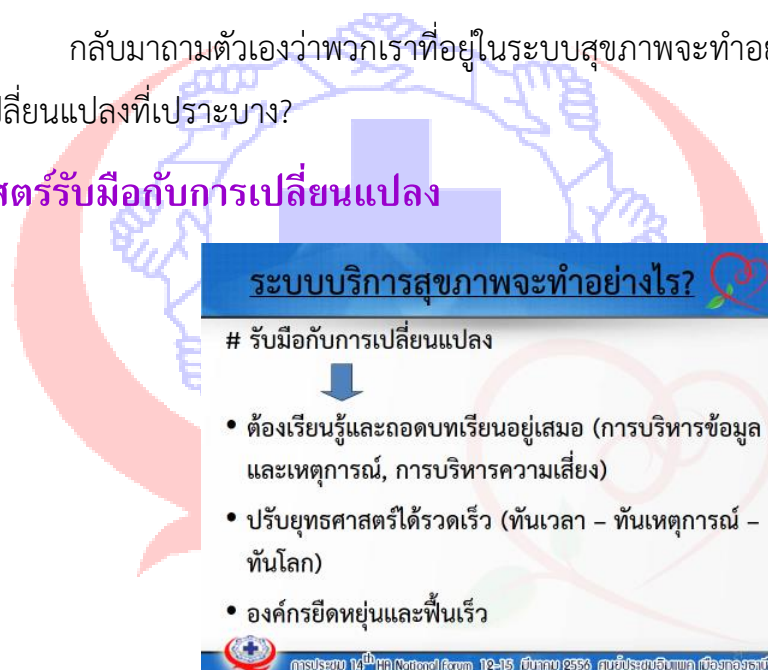
อีกอันหนึ่งคือหลง ง่ายมาก ใช้การโฆษณาชวนเชื่อ. ฮิตเลอร์ทำมาแล้ว บอกว่าเราชาวเยอรมันดีที่สุด อย่างอื่นแย่มาก ทำลายมันให้หมด. โฆษณาชวนเชื่อมันผ่านสื่อของรัฐที่เขาควบคุมได้ ยิ่งทำก็ยิ่งหลงจนยอมตาย.

เสียดายที่ประเทศอื่นเขาผ่านวงจรนี้มาก่อนแล้วประเทศไทยไม่เอามาเป็นบทเรียน แล้วไปทำซ้ำ.

ระบบสุขภาพจะอย่างไร

กลับมาถามตัวเองว่าพวกเราที่อยู่ในระบบสุขภาพจะอย่างไรดีสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่ไปข้างหน้า?

ยุทธศาสตร์รับมือกับการเปลี่ยนแปลง

(1) ต้องเรียนรู้และถอดบทเรียนอยู่เสมอ การเปลี่ยนแปลงทุกอย่าง ทั้ง population shift, political change, economic instability. ไม่รู้ว่าใครจะทำให้? สวรรค์.ซึ่งจะต้องทำเรื่องวิจัยในปัจจัยที่กระทบระบบสุขภาพหรืออย่างไร? การบริหารข้อมูลและเหตุการณ์ การบริหารความเสี่ยงต่างๆ จะต้องเข้ามา. อยากให้พวกเราให้ความสนใจกับการบริหารความเสี่ยง เพราะมันตัวที่จะสร้างภูมิคุ้มกัน ในโรงพยาบาลและในหน่วยงาน, เมื่อเกิดความเปราะบางของสถานการณ์จะได้ไม่เกิดความเสียหายมากเกินไปหรือว่ารับมือกับมันได้. เรื่องการบริหารความเสี่ยงเป็นศาสตร์ที่ไม่ยาก สามารถทำได้ เรียนรู้กันได้.

(2) ทุกระบบ ไม่ว่าท่านจะอยู่ใน public, private หรือ social enterprise ท่านต้องทำให้นโยบายและยุทธศาสตร์ปรับได้รวดเร็ว. คนที่จะตัดสินใจเปลี่ยนนโยบาย ปรับนโยบายต้องเร็ว ไม่ใช่เวลานานในการปรับ. ต้องทันเวลา ทันเหตุการณ์ ทันโลก. ที่จริงอาจารย์หมอบุญสม มาร์ตินเคยสอนบอกว่าต้องมีอีกท่านหนึ่งคือทันคน คือต้องไปต่อสู้กับเขาด้วย.

(3) องค์กรต้องยืดหยุ่นและฟื้นเร็ว (flexibility & resilience). คำว่าฟื้นเร็ว (resilience) หมายความว่าพอไปโดนกระทบกระแทกแรงๆ เหมือนกับเราเดินไปแล้วเราหกล้ม แล้วเราลุกขึ้นมาเร็ว, หรือว่าโรงพยาบาลโดนน้ำท่วม พอน้ำลดก็ฟื้นเร็ว. ประเทศญี่ปุ่นโดนสึนามิ พอดีผ่านไปสองปีเขาฟื้นเร็ว เขาช่วยกัน มีทั้ง volunteer เข้ามา รัฐบาลเข้ามาช่วย. ถ้าฟื้นเองไม่ได้ก็มีกระบวนการของสังคมเข้ามาช่วยกันทำให้เขาฟื้นขึ้นมา. Resilience นี้จำเป็นมาก เพราะเราบอกแล้วว่าโลกในวันนี้และวันหน้าจะเป็นโลกแห่งความเปราะบาง อะไรที่ร้ายๆ จะเกิดขึ้นมากมาย, น้ำแล้ง น้ำท่วม ทอร์นาโด, รวมทั้ง financial instability, เกิด crisis อะไรต่างๆ. ถ้าโรงพยาบาลเรามีแต่หนีพอกไว้ พอเกิด financial instability ก็ดี, economic slow down ก็ดี เราก็ก่อน. แต่โรงพยาบาลมีความเข้มแข็งทุกด้าน คนก็มั่นใจมั่นคง การเงินก็มั่นคง, มีอะไรมีกระทบกระแทกเราก็ทนได้แล้วก็ฟื้นเร็ว. ที่เรียนว่าโรงพยาบาลบางแห่งปรับตัวไม่ทันถึงกับหยุดกิจการ อันนี้น่าจะเป็นบทเรียน เราอาจจะไปศึกษาจากเขาว่าอะไรทำให้เขาไม่ฟื้น.

การรับมือกับกิเลสและวัตถุนิยมเกินเลย

รับมือกับกิเลสและวัตถุนิยมเกินเลย

↓

โรงพยาบาลคุณธรรม

- ทุกสถานพยาบาลต้องมียุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็ง (ภูมิคุ้มกัน) ด้านคุณธรรม
- ทุกฝ่ายในโรงพยาบาล (เจ้าของ – นโยบาย – บริหาร – ปฏิบัติ) ร่วมกันเลือก “คุณธรรมหลัก” สัก 3 ข้อ
- แปลงคุณธรรมหลักแต่ละข้อเป็นจริยธรรม (แนวปฏิบัติ) ของทุกฝ่าย
- ปฏิบัติ – ประเมิน – ปรับปรุง

การประชุม 14th HA National Forum 12-15 มีนาคม 2556 ศูนย์ประชุมอิมแพ็คฟอรัม เมืองทองธานี

การรับมือกับกิเลสและวัตถุนิยมเกินเลย ผมอยากจะเสนอรูปแบบของโรงพยาบาลคุณธรรม ซึ่งท่านทำอยู่แล้วและทำไมยาก. ตอนนั้นผมไปทำที่โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งที่พิจิตร ใช้เวลาสามปี เปลี่ยนพฤติกรรมทั้งผู้บริหาร ครู และนักเรียน, ครูมีแปดสิบกว่าคน นักเรียนมีสองพันคน ม.1-ม.6, ใช้กระบวนการของฉือจี้และกระบวนการของพุทธของเราด้วยกัน. อยากจะฝากคำนี้ไว้ “โรงพยาบาลคุณธรรม” ฝรั่งเศสไม่มีหรอก. ไม่รู้จะแปลเป็นฝรั่งว่าอย่างไร moral hospital ฝรั่งเศสก็หัวเราะแล้วก็ไม่เข้าใจหรอก เขาจะไม่มาสนใจเรื่องพวกนี้. ผมอยากให้เราสนใจตรงนี้.

ทุกสถานพยาบาลต้องมียุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็ง (ภูมิคุ้มกัน) ด้านคุณธรรม เป็น moral immunity หรือ moral strength. เรามี financial strength, มี academic strength แล้ว อยากเพิ่มอีกสักอันหนึ่ง เป็นความเข้มแข็งทางด้านคุณธรรม (moral strength).

ทุกฝ่ายในโรงพยาบาล ทั้งเจ้าของโรงพยาบาล คณะกรรมการผู้กำกับนโยบาย ฝ่ายบริหารหรือ CEO และฝ่ายปฏิบัติ ร่วมกันเลือก “คุณธรรมหลัก” สัก 3 ข้อ, ไม่ต้องเยอะ ไม่ต้อง 7-8 ข้อแล้วไม่ทำ ไม่มีประโยชน์, เลือก 3 ข้อที่จะทำหรือเลือก 2 ข้อที่จะทำได้.

โรงเรียนที่ผมไปทำเขาเลือก 3 ข้อ เขาเลือกกันเอง ทั้งผู้บริหาร ทั้งครู ทั้งนักเรียน. กระบวนการแรกเราบอกให้เขาผ่านประสบการณ์ว่าโรงเรียนนี้ต้องเปลี่ยนแล้ว เพราะมันเลวเต็มที่แล้ว มันตกต่ำเต็มที่แล้ว แล้วมันเจอกับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างนี้จะยิ่งตกต่ำลงไปอีกถ้าไม่เปลี่ยน. วิธีการเปลี่ยนก็มี (1) เพิ่มความเข้มแข็งทางด้านวิชาการ (2) เพิ่มความเข้มแข็งทางด้านคุณธรรม. สามปีแรกเราไปเน้นที่ความเข้มแข็งทางด้านคุณธรรม. เขาเลือกมาได้สามข้อ (1) ความซื่อสัตย์ (2) ความรับผิดชอบ (3) จิตอาสา. แล้วเขาให้ทั้งสามระดับไปตอบคำถาม:

ผู้บริหารจะแสดงนโยบาย พฤติกรรม หรือโครงการอะไร เพื่อแสดงความซื่อสัตย์ต่อโรงเรียน? เขาก็ออกมาข้อแรกบอกว่าต่อไปนี้จะการจัดซื้อจัดจ้างต้องโปร่งใส เขาตกลงกันเอง. ส่วนความรับผิดชอบ ผู้บริหารบอกว่าต่อไปนี้จะ

รับผิดชอบการปฏิบัติงานของครูบาอาจารย์และการเรียนของนักเรียน. จิตอาสาที่เหมือนกัน.

มากลุ่มครู ข้อแรกครูจะแสดงพฤติกรรมอย่างไรเพื่อแสดงความซื่อสัตย์ต่อโรงเรียน ต่อความเป็นครู? เขาก็ตกลงกันเองว่าต่อไปนี้ครูจะต้องไม่เบียดเบียนเวลาราชการ. ส่วนข้อจิตอาสาเขาก็บอกว่าต่อไปนี้ครูจะผลักดันให้มีเวรมารับเด็กตั้งแต่หกโมงครึ่งทุกวัน.

นักเรียนบ้าง, นักเรียนจะแสดงความซื่อสัตย์ได้อย่างไร? เขาก็บอกว่าต่อไปนี้เขาจะไม่ลอกการบ้านเพื่อนอีกแล้ว. จิตอาสาละ นักเรียนสองพันคนเขารวมตัวกันได้หนึ่งร้อยกลุ่ม. ชมรมจิตอาสาที่ทำงานจิตอาสาทั้งในโรงเรียนและในชุมชน. มีชมรมหนึ่งตั้งขึ้นมาเพื่อไปดูแลคนแก่ในตลาดที่ไม่มีลูกหลานดูแล, ผลัดเวรกันไปดูแลคนแก่ ทั้งกวาดบ้าน ทั้งอะไรต่างๆ. เรื่องความรับผิดชอบของนักเรียน เขาก็บอกว่าต่อไปนี้นักเรียนต้องมีความรับผิดชอบต่อฐานะลูกที่บ้านด้วย ต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน.

อยากจะฝากวิธีทำคือ (1) ต้องทำหมด ทั้งเจ้าของโรงพยาบาล กรรมการนโยบาย ผู้บริหาร ระดับปฏิบัติ. (2) ให้ทั้งสี่กลุ่มหรือสามกลุ่มไปกำหนดคุณธรรมมาสักสองตัวหรือสามตัว. (3) ให้แปลงคุณธรรมหลักแต่ละข้อเป็นหลักปฏิบัติหรือนโยบายขององค์กร. (4) ให้ทุกคนทำ แล้วก็มีการกำกับวัดผล.

โรงเรียนที่ผมไปทำนี่เป็นโรงเรียนที่แออัดเต็มที ใครมีเงินจะไม่ส่งลูกไปเรียน. พอผ่านไปสองปีเข้ามหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งมหิดล ทั้งจุฬาฯ ได้ร้อยละกว่าคน. ปีนี้ ปีที่สาม ผู้อำนวยการบอกว่าขณะนี้เข้าแพทย์ได้สี่ห้าคนแล้ว ซึ่งเกิดมาไม่เคยมี เข้าได้อย่างมากก็ราชภัฏแถวๆ นั้น. มันเปลี่ยนไปเองโดยการไปเน้นเรื่องคุณภาพ แล้วความรู้ของเด็กมันขึ้นมาเอง. อันนี้อาจจะเป็น approach อีกอันหนึ่ง ไม่ได้เอามาอวดอ้าง แต่เอามาเป็นตัวอย่างว่ามีโรงเรียนหนึ่งเขาทำอยู่แล้วกำลังขยายไปอีกสิบกว่าโรงเรียน ถอดบทเรียนโดยคณะศึกษาศาสตร์ มศว.

ถ้าใครสนใจตรงนี้ หาตัวอย่างแล้วช่วยกันทำ จะเป็นโรงพยาบาลเล็กๆ ก็ได้, ผมเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์. แปลงคุณธรรมหลักเป็นข้อปฏิบัติ เป็นแนวปฏิบัติ สำหรับทุกฝ่าย, มีการประเมินและปรับปรุง.

สถานพยาบาลที่น่าไว้วางใจ

สถานพยาบาลที่น่าไว้วางใจ

1. ยึดคุณธรรมและปฏิบัติจริยธรรมทั่วทั้งองค์กร
2. รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
3. เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และปัญญา
4. โครงสร้างและระบบต้องปรับเร็วและฟื้นเร็ว
5. พัฒนาคุณภาพ (บริการและบริหาร) อย่างต่อเนื่อง

การประชุม 14th HA National Forum 12-15 มีนาคม 2556 ศูนย์ประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี

สุดท้าย ผมมีคำอยู่สองคำคือความน่าไว้วางใจกับความศรัทธา. เรากำลังพูดถึงโรงพยาบาลที่น่าไว้วางใจ. เรากำลังก้าวไปอีกอันหนึ่งคือโรงพยาบาลแห่งความศรัทธา. มันมีความตื้นลึกไม่เท่ากันในสองคำนี้ ขอฝากเป็นการบ้าน.

โรงพยาบาลที่น่าไว้วางใจ นอกจากความรู้ความสามารถทางด้านการบริการแล้ว ยังมีอย่างอื่นอีก, แล้วถ้าจะเป็นโรงพยาบาลแห่งความศรัทธามันต้องขยับสูงขึ้น. ขอฝากการบ้านให้พวกเราช่วยกันคิด.

(1) ต้องยึดคุณธรรมและปฏิบัติจริยธรรมทั่วทั้งองค์กร. โรงพยาบาลจะมีหมอก่งอย่างไรก็ตาม มีพยาบาลที่มีความรู้ดีอย่างไรก็ตาม แต่ถ้าขาดคุณธรรมจริยธรรมก็ไม่น่าไว้วางใจ.

(2) รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม.

(3) เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และปัญญา.

(4) โครงสร้างและระบบบริหารต้องปรับเร็วและฟื้นเร็ว.

(5) พัฒนาคุณภาพ (บริการและบริหาร) อย่างต่อเนื่อง.

ขอชื่นชม HA ที่ได้ทำงานมาสิบกว่าปี ปีนี้เป็นปีที่สิบเจ็ด. เราก็เริ่มกันมาเหนื่อยยากตั้งแต่ตอนโน้นเพราะเป็นของใหม่ ทั้ง CME และ HA CME มีคนต้าน มีคนชม มีคนเชียร์. แต่สุดท้ายเมื่อทั้งสองระบบพิสูจน์ให้คนส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อประชาชน การยอมรับก็มากขึ้น จนกระทั่งสิ่งที่เราได้เห็นในวันนี้. ก็ขอขอบคุณทุกคนที่มีส่วนทำให้ทั้งสองสาขาระบบนี้ดีขึ้นเรื่อยๆ ขอขอบคุณมากครับ.

